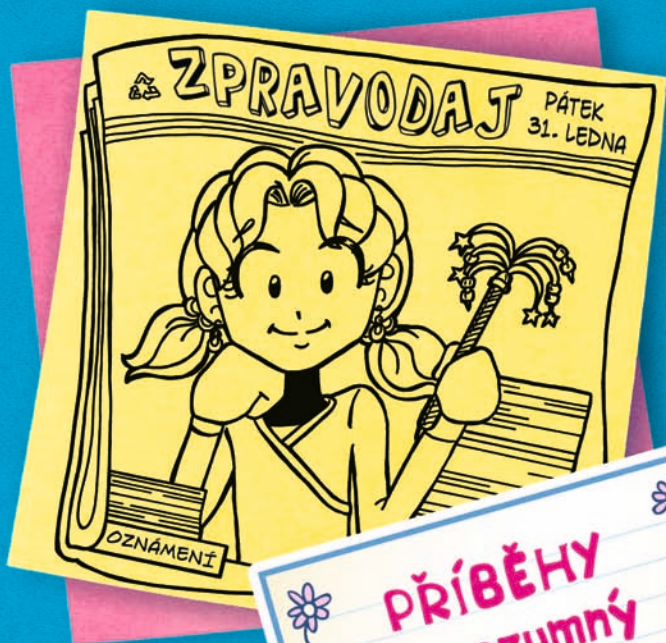

Rachel Renée Russellová

EXTRA!
EXTRA!

deník MiMONKY

MLADÁ FRONTA

PŘÍBĚHY
nerozumný
poradkyně

MLADÁ FRONTA

TENTO DENÍK PATŘÍ:

Nikki J. Maxwelllové

SOUKROMÝ A TAJNÝ

V případě nálezu ho prosím vraťte MNĚ. ODMĚNA!

(SLÍDILOVÉ, RUCE PRYČ !!! ☹)

Rachel Renée Russellová

deník MIMONKY

MLADÁ FRONTA

Mým úžasným ségrám a zároveň nejlepším
kámoškám Damitě a Kimberly. Díky, že jste
mi
skutečnými Chloe a Zoey! Jsem hrozně
hrdá
(a mám fakticky pořádné štěstí), že můžu
být
vaše starší sestra.

Přeložila Jana Hejná

The Dork Diaries 5: Tales from a Not-So-Smart Miss Know-It-All

Copyright © 2012 by Rachel Renée Russell

Translation © Jana Hejná, 2014

First published in 2012 by Aladdin; an imprint of

Simon & Schuster Children's Publishing Division

PODĚKOVÁNÍ

Všem fanynkám Deníků mimoňky děkuju za to, že tuhle knižní řadu zbožňujete úplně stejně jako já. To VY VŠECHNY jste ve skutečnosti Nikki Maxwelllová! Zůstaňte báječné, bystré holky a nikdy nezapomeňte světu hrdě ukazovat svou vnitřní MIMOŇKU.

Liese Abramsové, té nejmilejší, nejhustší a nejmimoňštější (je tohle vůbec slovo?) redaktorce na celé planetě. Bez ohledu na okolní chaos představuješ klidný hlas rozumu a paprsek slunce, který rozzáří každíčký můj den. Na práci s tebou (a tvým párečkem vnitřních pubertáček) se VŽDYCKY hrozně těším. Jsi sen každého spisovatele!

Lise Vegové, mé neúnavné a neuvěřitelně talentované výtvarné redaktorce, která mě nikdy nepřestává překvapovat svou cool grafickou úpravou a úžasné mimózními obálkami. Navíc jsem ještě POŘÁD úplně hotová z tvých bruslí. Nikki Maxwelllová povídala, že by byla bez sebe štěstím, kdyby k tobě mohla přes léto na praxi 😊!

Maře Anastasové, Carolyn Swerdloffové, Mattu Pantolianovi, Katherine Devendorfové, Paulu Crichtonovi,

Fioně Simpsonové, Bethany Buckové, Alyson Hellerové, Lauren Forteové, Karin Paprockiové, Julii Christopherové, Lucille Rettinové, Mary Marottové a zbytku obchodního oddělení stejně jako všem ostatním zaměstnancům nakladatelství Aladdin z nakladatelské skupiny Simon & Schuster děkuju za nesmírný úspěch, který mé knihy díky vaší péči mají. Dokázali jste něco tak úchvatného, až se tomu vůbec nechce věřit.

Danielu Lazarovi, mému božímu agentovi z literární agentury Writers House, který snad NIKDY nespí! Jsem ti hrozně vděčná, že neustále makáš nad rámec svých povinností, a obdivuju tvůj dokonalý smysl pro humor a nevyčerpatelnou zásobu nadšení pro každé mimoňství. Prostě a jednoduše – jsi HUSTEJ! Zvláštní dík patří Tonie a jejím neskutečným organizačním schopnostem, které navíc děkuju za všechnu tu senzační poštu, co pro mě třídí.

Maje Nikolicové, Cecilii de la Campové a Angharad Kowalové z Writers House, které se starají o zahraniční práva, děkuju za to, že si Deníky mimoňky můžou přečíst holky ze všech koutů zeměkoule. A tohleto poděkování teď uvidíte v (zatím!) dvaatřiceti světových jazycích!

Nikki Russellové, mé neuvěřitelně talentované výtvarné asistentce, a Erin Russellové, mé neuvěřitelně talentované spisovatelské pomocnici. Strašně si užívám všechny ten čas, co společně trávíme vymýšlením našeho praštěného mimoňského světa. Díky vám je psaní tak ZÁBAVNÉ, že mi *skoro* ani nepřipadá jako práce. Mám vás moc ráda, holky! Líbá máma.

Mým neteřím Sydney Jamesové, Cori Jamesové, Presli Jamesové, Arianně Robinsonové a Mikayle Robinsonové děkuju za to, že jsou mi brutálně upřímnými kritičkami, které se spokojí s honorářem v podobě celovíkendové pyžamové párty a řady nejružnějších (ne zrovna nejzdravějších) pamlsků.

STŘEDA 1. LEDNA

JEŽIŠ! NEMŮŽU uvěřit, že do toho fakticky jdu!

Má to být jenom takový neškodný vtípek, ale musím přiznat, že mám trochu strach. Vážně bych se měla začít nad důsledky svých činů zamýšlet předem.

Protože jestli se něco podělá, je dost možné, že by NĚKDO mohl jako normálně... UMŘÍT!

JO, přesně tak: UMŘÍT ☹!!

A tím někým mám na mysli... SEBE!

Protože jestli mi na tu kanadu, na kterou se chystám, přijdou naši, normálně mě ZABIJOU!

Všechno to začalo, když jsme se s Chloe a Zoey rozhodly oslavit silvestra pyžamovou párty.

Bez sebe nadšením jsme odpočítávaly vteřiny zbývající do půlnoci... „DESET... DEVĚT... OSM... SEDM... ŠEST... PĚT... ČTYŘI... TŘI... DVA... JEDNA...“

ŠŤASTNÝ NOVÝ ROK!!!

CHLOE, ZOEY A JÁ OSLAVUJEME!!

Vážně jsem se na nový rok těšila. Zvláště proto, že ten loňský byl jen jeden dlouhý, NEKONEČNÝ masakr.

A existuje snad lepší způsob, jak vykročit do toho nového, než ve společnosti svých dvou nejlepších kámošek na DIVOKÉ a BLÁZNIVÉ silvestrovské přespávačce u Zoey?

Nacpaly jsme se pizzou, čokoládovými muffiny, bonbony M&M's a zmrzlinovými poháry a pak to všechno spláchly limčou, takže jsme z té tuny cukru zanedlouho litaly kolem jak splašené a hystericky se hihňaly.

Lakovaly jsme si nehty trendy barvičkama a hrály NA PRAVDU a BAVILY se TÁÁK PERFEKTNĚ, že jsme se vůbec nenamáhaly sledovat spouštění nějaké trapné novoroční diskokoule, co naživo z New Yorku přenášeli v telce.

„Teď ty, Zoey! Pravdu, nebo úkol?“ nedočkavě se zazubila Chloe a zadívala se Zoey do očí.

„Pravdu!“ vyhrkla hned Zoey.

TO S HOLKAMA HRAJEME NA PRAVDU
A KRMÍME SE DOBROTAMA

„Mám fakt skvělou otázku!“ vypískla Chloe.

„Je STRÁÁŠNĚ romantická a týká se mojí úplně NEJoblíbenější knížky! Tak fajn – koho bys políbila radši: Klikyhákovyho kluka, nebo frajera Finna?!”

„Jéé, to je přece jasný!“ zahihňala se Zoey. „Rozhodně frajera Finna, protože je to takovej ten typ citlivýho umělce, a navíc je hrozně sexy.“

„To jo, ale Klikyhákověj kluk je zase tak... vražedně... krásnej a tak mocně... načáraněj,“ vypravila ze sebe Chloe.

A já se málem udusila pizzou.

Chápu, že je moje nejlepší kámoška prostě nenapravitelná romantička a mám ji fakt ráda, ale občas si říkám, jestli není dokonce i její MOBIL CHYTŘEJŠÍ než ONA.

Protože být zabouchnutá do KLIKYHÁKOVÉHO kluka, který je mimochodem jenom obživlá kresba, je vážně jako to... no, UJETÝ!

Sorry, ale je to jeho jméno vůbec OPRAVDICKÉ slovo?!

Kdybych si mohla svého dokonalého idola namalovat já, byl by to MILÝ a neuvěřitelně SLADKÝ kluk se skvělým

JÁ A PŘÍSADY NA KLUKA SNŮ

smyslem pro HUMOR (přesně jako moje tajná láska Brandon)...

„Seš na řadě, Nikki,“ obrátila se na mě Zoey. „Pravdu, nebo úkol?“

„Hele, mě napadla fakt hustá otázka!“ vyhrkla Chloe a na tváři se jí objevil děsivě záludný úšklebek.

Pošeptala něco Zoey, která okamžitě vytřeštila oči, až jí div nevypadly z důlků. „JEŽIŠ, Chloe! Nikki sebou normálně SLEHNE, jestli se jí na to zeptáme!“ zapištěla a začala se šíleně pochechtávat.

A já se zamračila a začala si nervózně hryzat ret.

Odpovídat na otázky ohledně smyšlených kluků je fakt sranda.

Ale vyklopit pravdu o někom SKUTEČNÉM by bylo mega TRAPNÉ.

A já se navíc tak nějak modlila, aby NEPŘIŠLA řeč na jednoho KONKRÉTNÍHO kluka, jestli mě teda jako chápete.

Což znamenalo, že nemám na vybranou.

„ÚKOL! Vy jste k tomu zatím nesebraly odvalu, tak do toho jdu já! Jen se ukaž, brajerko!“ pobídla jsem Zoey, která si hned začala zamyšleně bubnovat prsty na bradu.

A najednou se zatvářila pěkně zákeřně a povídá: „Seš si JISTÁ, Nikki? Pravda by mohla bejt o HODNĚ jednodušší.“

„Nebo taky NE!“ namítla Chloe samolibě.

„Jo, jsem si jistá. Chci ÚKOL!“ vyhrkla jsem.

„Sem s ním!“

Někdy si fakt přeju, aby mi mozek zabíral rychleji než ta moje stupidní pusa.

Protože tady bylo přece nad slunce jasné, že na mě ty dvě chystají nějakou fakt drsnou a geniálně zlomyslnou boudu!

Jenomže já fakt NEHODLALA dobrovolně ŽVANIT o svých citech k Brandonovi.

TAK FAJN, NIKKI! TVŮJ ÚKOL JE PROPLÍŽIT
SE K MACKENZIE A OBALIT JEJICH BARÁK
TOALEŤÁKEM!

Nebo jsem si to aspoň myslela až do chvíle, než mi Zoey
ten úkol prozradila...

Jenom jsem na ni kulila oči a lapala po dechu. Normálně jsem nemohla uvěřit vlastním uším.

„TY KRÁSO!“ vypískla Chloe. „To je tak nebezpečný a záludný... Fakticky ten nejlepší ÚKOL v dějinách!! Do toho prostě MUSÍŠ jít, Nikki!“

A mě polila hrůza, až jsem se z toho opotila.

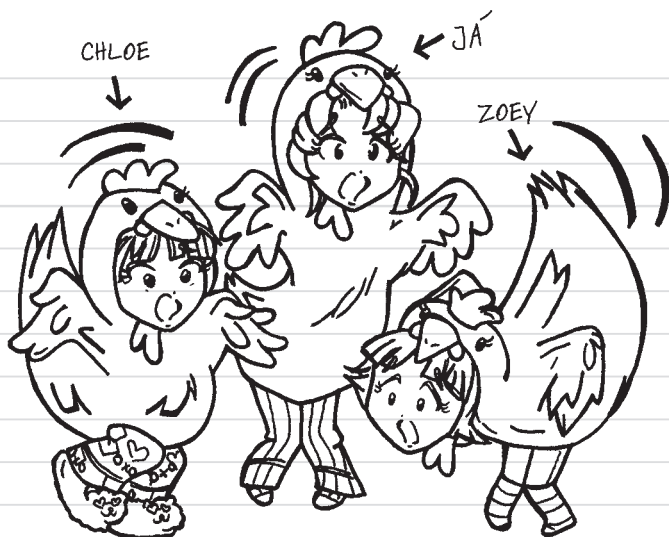
„Já... Já n-nevím, holky,“ vykoktala jsem. „Co když mě někdo načape? Víte, jak by z toho byl šílený průšvih?! Nejspíš jsem prostě moc velkéj... POSERA! Sorry, že takhle kazím srandu.“

„To neřeš, Nikki. Je to fakt totálně praštěnej úkol, na kterej by se odvážili jenom KCO (Krásní, cool a oblíbení) lidi. My s Chloe jsme taky zbabělý!“ přiznala Zoey.

„PŘESNĚ!“ souhlasila Chloe. „Jsme ustrašený slepice!“

I když já myslím, že mě tím chtěly jenom uchlácholit, abych si tak nebrala, že na ten úkol prostě NEMÁM kuráž. Jsou to ty NEJ NEJ kámošky NA SVĚTĚ!

A protože jsme se nutně potřebovaly trochu

SLEPIČÍ ÚLET

odreagovat a zlepšit si náladu, pustily jsme se do slepičího tanečku a celých devět minut se kolíbaly a kvokaly jako magoři...

A pak jsme si prostě dřeply, beze slova na sebe čučely a v duchu si přály, aby byl náš život tak jako mnohem – já nevím – ZAJÍMAVĚJŠÍ nebo tak něco.

Je to zvláštní, ale čím víc jsem přemýšlela o všech těch hnusárnách, co nám MacKenzie provedla, tím víc mě to VYTÁČELO.

Nejspíš se dá říct, že s tím věčným veřejným ztrapňováním, odporným popichováním, jízlivými drby, krutými léčkami a zákeřnostmi prostě jednou dojde trpělivost každému.

Už mám fakt dost lidí, co nemají na práci nic lepšího, než dělat mi ze života peklo.

A těma „lidma“ samosebou myslím snobské a povrchní mrchy jako, ehm... MACKENZIE HOLLISTEROVÁ!!

Říct o Mackenzie, že je „zlá“, je vážně slabé slovo. Je to DOBRMANKA s lesklou pusou a super luxusními džíný. A z nějakého neznámého důvodu mě K SMRTI NENÁVIDÍ!

Muset odmotat pár rolí toaletáku není vůbec NIC proti tomu šíleně dlouhému seznamu nechutně prohnílych svinářen, co ona provedla NÁM.

Navíc ubližuje i ostatním. Je to jenom JEJÍ vina, že se Brandon musel málem odstěhovat na Floridu.

„Víte co, holky? POŘÁD mě pěkně žere, jak nás ta čůza zamkla ve skladu těsně předtím, než jsme měly vystoupit ve *Vánocích na ledě!*“ vyštěkla jsem najednou nasupně.